

Heureux ceux qui procurent la paix

Par Gary E. Stevenson
du Collège des douze apôtres

Ferice de cei împăciuitori

Vârstnicul Gary E. Stevenson
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Conférence générale d'octobre 2025

Pour être un artisan de paix, tout commence à l'essentiel, dans notre cœur. Ensuite, dans notre foyer et notre famille.

Bienvenue à la conférence générale. Combien nous sommes reconnaissants d'être ensemble.

Alors que nous entamons cette conférence, nous gardons à l'esprit les événements douloureux des semaines qui l'ont précédée. Nos cœurs sont lourds à cause du deuil ou, pour certains, de l'incertitude persistante causée par la violence et les tragédies dans le monde. Même des personnes pieuses rassemblées dans des lieux sacrés, y compris notre église consacrée au Michigan, ont perdu la vie ou des êtres chers. Je vous parle avec mon cœur, conscient des fardeaux que votre famille et vous portez et de ce que notre monde a subi depuis la dernière conférence générale.

Capernaüm en Galilée

Imaginez que vous êtes un adolescent à Capernaüm, près de la mer de Galilée, pendant le ministère de Jésus-Christ. Des rumeurs se répandent au sujet d'un rabbi, ou instructeur, dont le message attire les foules. Des voisins prévoient de se rendre sur une colline surplombant la mer pour l'écouter.

Vous parcourez avec eux les routes poussiéreuses de Galilée. En arrivant, vous êtes étonné par la taille de la foule rassemblée pour écouter ce Jésus. Certains murmurent le mot « Messie ».

Vous écoutez. Ses paroles touchent votre cœur. Sur le long chemin de retour chez vous,

Împăciuirea începe tot în locul cel mai esențial – în inima noastră. Apoi, în cămine și familii.

Bine ați venit la conferința generală! Cât de recunoscători suntem că ne-am adunat împreună!

În timp ce așteptăm cu nerăbdare desfășurarea acestei conferințe, suntem perfect conștienți de săptămânile care au precedat-o. Ne dăm seama că inimile noastre sunt îndurerate din cauza pierderilor și că unii simt incertitudine din cauza violenței sau tragediilor din întreaga lume. Chiar și oameni devotați adunați în locuri sacre – inclusiv capela noastră sfântă din Michigan – și-au pierdut viața sau au pierdut persoane dragi. Vorbesc din inimă, înțelegând că mulți dintre dumneavoastră aveți inima împovărată din cauza celor prin care ați trecut dumneavoastră, familiile dumneavoastră și lumea noastră de la ultima conferință generală.

Capernaum, în Galilea

Imaginați-vă alături de mine că sunteți un adolescent în Capernaum, lângă Marea Galileii, în timpul slujirii lui Isus Hristos. Circulă vorba despre un rabi – un învățător – al cărui mesaj atrage mulțimi. Vecinii plănuiesc să călătorească la un munte cu vedere la mare pentru a-L auzi.

Vă alăturați altora care merg pe drumurile prăfuite ale Galileii. La sosirea dumneavoastră, mulțimea mare adunată să-L audă pe acest Isus vă surprinde. Unii șoptesc încet: „Mesia”.

Dumneavoastră ascultați. Cuvintele Sale vă ajung la inimă. Pe drumul lung spre casă, alegeți

vous préférez le silence aux conversations.

Vous méditez sur des choses merveilleuses, qui transcendent la loi de Moïse elle-même. Il a parlé de tendre l'autre joue et d'aimer ses ennemis. Il a promis : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Pourtant, sous le poids des jours difficiles, de l'incertitude et de la peur, la paix semble bien loin.

Vous accélérez le pas et arrivez chez vous le souffle court. Votre famille se rassemble et votre père vous demande ce que vous avez entendu et ressenti.

Vous rapportez qu'il vous a invités à laisser votre lumière luire devant autrui, à rester droit malgré les persécutions. Votre émotion est audible quand vous répétez : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Vous demandez : « Puis-je réellement devenir un artisan de paix dans un monde en tumulte, alors que la peur habite mon cœur et que la paix semble si lointaine ? »

Votre père regarde votre mère et répond avec douceur : « Oui. Tout commence à l'endroit le plus essentiel : notre cœur. Ensuite, notre foyer et notre famille. Et ce que nous mettons en pratique ici se répand alors dans nos rues et nos villages. »

2 000 ans plus tard

Avançons de 2 000 ans. Il ne s'agit plus d'un exercice d'imagination, mais de notre réalité. Certes, les pressions ressenties par la génération montante (la polarisation, la sécularisation, les représailles, la violence au volant, les scandales, les attaques groupées sur les réseaux sociaux) diffèrent de celles du jeune de Galilée. Néanmoins, les deux générations sont confrontées à des cultures marquées par le conflit et les tensions.

Heureusement, nos jeunes gens et jeunes filles sont aussi attirés par des sermons sur la montagne modernes : le séminaire, les conférences Jeunes, Soyez forts et Viens et suis-moi. Ils reçoivent les mêmes invitations du Seigneur : laisser leur lumière luire devant autrui, rester droits malgré les persécutions et aimer leurs ennemis.

Les prophètes actuels du Rétablissement les ont encouragés à être des artisans de paix, à

liniștea în locul conversației.

Cugetați asupra unor lucruri minunate – lucruri care transcend chiar și legea lui Moise. El a vorbit despre faptul de a vă întoarce și celălalt obraz și de a vă iubi vrăjmașii. El a promis : „Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați [copii] ai lui Dumnezeu”.

În realitatea dumneavoastră, când simțiți povara zilelor grele – nesiguranța și teama – pacea pare îndepărtată.

Vă accelerați ritmul; ajungeți acasă fără suflu. Membrii familiei dumneavoastră se adună, tatăl dumneavoastră vă cere : „Spune-ne ce ai auzit și ce ai simțit”.

Împărtășiți că El v-a invitat să vă lăsați lumina să lumineze înaintea altora, să căutați neprihănirea chiar și atunci când sunteți persecutați. Glasul vi se înmoaie când repetați : „Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați [copii] ai lui Dumnezeu”.

Dumneavoastră întrebați : „Chiar pot să devin un împăciuitor când lumea este tulburată, când inima îmi este plină de teamă și când pacea pare atât de îndepărtată?”

Tatăl dumneavoastră se uită la mama dumneavoastră și răspunde cu blândețe : „Da. Începem în locul cel mai esențial – în inima noastră. Apoi, în căminul și familia noastră. Pe măsură ce facem acest lucru acolo, împăciuirea se poate răspândi pe străzile și satele noastre.

Derulăm repede înainte 2000 de ani

Derulăm repede înainte 2000 de ani. Nu este nevoie să ne imaginăm – aceasta este realitatea noastră. Deși presiunile resimțite de generația care se ridică de astăzi diferă de cele resimțite de tinerii din Galilea – polarizarea, secularizarea, răzbunarea, violența la volan, indignarea și atacurile în masă de pe rețelele de socializare – ambele generații se confruntă cu anumite culturi marcate de conflicte și tensiuni.

Din fericire, tinerii noștri băieți și tinerele noastre fete sunt la fel de atrași de momentele și locurile lor asemănătoare „Cuvântării de pe munte” : seminarul, conferințele Pentru întărirea tineretului și Vîno și urmează-Mă. Acolo, ei primesc aceleași invitații pe termen lung din partea Domnului : să-și lase lumina să lumineze înaintea celorlalți, să caute neprihănirea chiar și când sunt persecutați și să-și iubească vrăjmașii.

Ei primesc, de asemenea, cuvinte de încurajare de la profeții în viață ai restaurării : „Este

exprimer leur désaccord sans être désagréables, à remplacer les querelles et l'orgueil par le pardon et l'amour et à construire des ponts de compréhension et de coopération plutôt que des murs de préjugés et de ségrégation. Et ils ont la même promesse : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Le cœur de la génération montante actuelle est rempli du témoignage de Jésus-Christ et d'espoir pour l'avenir. Toutefois, ils demandent aussi : « Puis-je réellement devenir un artisan de paix dans un monde en tumulte, alors que la peur habite mon cœur et que la paix semble si lointaine ? »

La réponse est encore un oui retentissant ! Nous nous saisissons des paroles du Sauveur : « Je vous laisse la paix, je vous donne ma paix. [...] Que votre cœur ne se trouble point, et ne s'alarme point. »

Pour être un artisan de paix, tout commence à l'essentiel, dans notre cœur. Ensuite, dans notre foyer et notre famille. Ce que nous mettons en pratique là se répand ensuite dans le voisinage et les collectivités.

Voyons ces trois endroits où un saint des derniers jours de notre époque peut apporter la paix.

Être un artisan de paix dans son cœur

Le premier est notre cœur. Il est clair que les enfants étaient attirés par le Christ pendant son ministère. Il y a là un indice. Le cœur pur et innocent d'un enfant qui procure la paix est une source d'inspiration pour notre cœur. Voici la réponse de plusieurs enfants en âge d'aller à la Primaire à la question : « Comment être un artisan de paix ? »

Leurs réponses venaient du cœur. Luke a dit : « Il faut toujours aider les gens. » Grace a expliqué qu'il est important de pardonner, même lorsque cela ne semble pas juste. Anna a raconté : « J'ai vu une fille qui jouait toute seule, alors je suis allée jouer avec elle. » Lindy pense qu'être un artisan de paix signifie aider quelqu'un. « Et la personne aide à son tour. Et ça continue à l'infini. » Liam a dit : « Il ne faut pas être méchant avec quelqu'un qui est méchant avec nous. » London s'est exclamée : « Si quelqu'un se moque de toi ou est méchant, dis-lui : 'Arrête, s'il te plaît.' » Trevor a expliqué : « S'il ne reste qu'un beignet et que tout le monde le veut, on le partage. »

Les réponses de ces enfants me prouvent que

nevoie de împăciuitori”. Puteți să vă exprimați opinia de a nu fi de acord într-un mod plăcut. Înlocuiți cearta și mândria cu iertare și dragoste. Clădiți punți de cooperare și înțelegere, nu ziduri de prejudecăți sau segregare. Și, aceeași promisiune: „Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați [copii] ai lui Dumnezeu”.

Inimile celor din generația care se ridică de astăzi sunt pline de mărturie despre Isus Hristos și speranță pentru viitor. Totuși și ei se întreabă: „Chiar pot să devin un împăciuitor când lumea este tulburată, inima îmi este plină de teamă și pacea pare atât de îndepărtată?”

Răspunsul categoric este, din nou, da! Acceptăm cu bucurie cuvintele Salvatorului: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea... Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte”.

Astăzi, împăciuirea începe tot în locul cel mai esențial – în inima noastră. Apoi, în cămine și familii. Pe măsură ce facem acest lucru acolo, împăciuirea se va răspândi în cartierele și comunitățile noastre.

Să analizăm mai detaliat aceste trei locuri în care un sfânt din zilele din urmă din zilele noastre face pace.

Împăciuirea în inima noastră

Primul loc este în inima noastră. Un element vizibil al slujirii lui Hristos arată modul în care copiii au fost atrași către El. Aici există un indiciu. Faptul de a privi în inima împăciuitoare, pură și inocentă a unui copil poate fi o sursă de inspirație pentru inima noastră. Vă spun cum au răspuns câțiva copii de la Societatea Primară la întrebarea „Ce faci pentru a fi împăciuitor?”

Vă împărtășesc răspunsurile lor venite direct din inima lor! Luke a spus: „Îi ajut mereu pe ceilalți”. Grace a împărtășit cât de important este să ne iertăm unii pe alții, chiar și când nu ni se pare corect. Anna a spus: „Am văzut pe cineva care nu avea cu cine să se joace, așa că m-am dus să mă joc cu ea”. Lindy a spus că a fi împăciuitor înseamnă să-i ajuți pe ceilalți. „Apoi, transmiteți mai departe. Și va continua la nesfârșit.” Liam a spus: „Nu fiți răi cu oamenii, chiar dacă ei sunt răi cu voi”. London a exclamat: „Dacă cineva vă tachinează sau este răutăcios cu voi, spuneți: «Te rog, încetează!»”. Trevor a spus: „Dacă a mai rămas o gogoasă și o doriți cu toții, împărțiți-o”.

Răspunsurile acestor copii sunt, pentru mine,

nous naissons tous avec un attrait divin pour la gentillesse et la compassion. L'Évangile de Jésus-Christ nourrit ces caractéristiques divines, notamment celle d'être un artisan de paix, et les ancre dans notre cœur, pour notre profit dans cette vie et dans la suivante.

Être un artisan de paix chez soi

Deuxièmement, nous sommes des artisans de paix chez nous lorsque nous nous conformons au modèle du Seigneur dans nos relations : la persuasion, la longanimité, la gentillesse, la douceur et l'amour sincère.

Voici l'histoire inspirante d'une famille dont les membres se sont efforcés d'être des artisans de paix et de mettre ces principes en action.

Les enfants de cette famille avaient du mal à tisser des liens avec un adulte souvent grincheux, condescendant et brusque. Les enfants, blessés et frustrés, se sont demandé si la seule solution était d'imiter cette attitude mesquine.

Un soir, la famille a discuté ouvertement de ces tensions et des dégâts qu'elles causaient. Une idée s'est présentée : pas une simple solution, mais une expérience à faire.

Au lieu de s'abstenir de répondre ou de contre-attaquer, les enfants feraient quelque chose d'inattendu : ils répondraient avec gentillesse. Pas seulement une retenue polie, mais un déversement délibéré de mots doux et d'attentions, peu importe la réaction. Ils ont tous accepté d'essayer pendant un moment, puis de se réunir à nouveau pour en reparler.

Malgré une légère hésitation au départ, ils se sont attachés à ce plan de bon cœur.

Le résultat a été tout simplement remarquable.

La froideur a commencé à fondre. Les sourires ont remplacé les airs renfrognés. L'adulte, autrefois distant et sévère, a commencé à changer. Les enfants, encouragés par leur choix de montrer l'exemple avec amour, se sont réjouis de la transformation. Le changement a été si profond que le moment de se réunir pour en reparler n'est jamais venu. La gentillesse avait fait son œuvre en douceur.

Des liens d'amitié sincère se sont formés et tout le monde a été édifié. En tant qu'artisans de paix, nous pardonnons et nous cherchons à

o dovadă că noi, toți, ne naștem cu înclinații divine către bunătate și compasiune. Evanghelia lui Isus Hristos hrănește și întrețese aceste trăsături divine, inclusiv împăciuirea, în inima noastră, binecuvântându-ne în această viață și în viața care urmează.

Împăciuirea în cămin

Al doilea loc, clădirea împăciuirii în căminele noastre folosind tiparul Domnului pentru a ne influența relațiile unii cu alții: convingere, răbdare îndelungată, bunătate, blândețe, umilință și dragoste neprefăcută.

Vă împărtășesc o povestire care inspiră și care demonstrează cum a făcut o familie ca împăciuirea să fie o chestiune de familie, punând în practică aceste principii.

Copiii din această familie întâmpinau greutăți în relația lor cu un adult care era adesea morocănos, disprețuitor și aspru. Copiii, răniți și frustrați, au început să se întrebe dacă singura cale de urmat era să imite același comportament răutăcios.

Într-o seară, familia a vorbit deschis despre tensiunea existentă și efectele negative pe care aceasta le avea. Și, apoi, a apărut o idee – nu doar o soluție, ci un experiment.

În loc să răspundă cu tăcere sau să se răzbune, copiii aveau să facă ceva neașteptat: să răspundă cu bunătate. Nu doar cu o abținere politicoasă, ci cu o revărsare deliberată, sinceră, de cuvinte amabile și gesturi pline de considerație, indiferent de modul în care erau tratați. Toți au fost de acord să încerce pentru o perioadă determinată, după care aveau să se reunească și să analizeze.

Deși unii au ezitat la început, au acceptat planul cu inima sinceră.

Ceea ce s-a întâmplat apoi a fost pur și simplu remarcabil.

Relațiile reci au început să se dezghețe. Zămbetele au înlocuit încruntările. Adultul, odată distant și aspru, a început să se schimbe. Copiii, responsabilizați de alegerea lor de a conduce cu dragoste, au găsit bucurie în transformare. Schimbarea a fost atât de profundă, încât întâlnirea de urmărire a progresului planificată nu a fost niciodată necesară. Bunătatea își făcuse treaba în tăcere.

Cu timpul, s-au format adevărate legături de prietenie, înălțându-i pe toți. Pentru a fi împăciuitori, îi iertăm pe alții și îi încurajăm, în mod voit,

édifier les gens plutôt qu'à les rabaisser.

Être un artisan de paix dans sa collectivité

Troisièmement, soyons des artisans de paix dans notre collectivité. Pendant les années difficiles de la Seconde Guerre mondiale, John A. Widtsoe a dit : « La seule manière de créer une communauté paisible, c'est de former des hommes et des femmes qui aiment et font régner la paix. Chaque personne, par cette doctrine du Christ, [...] a entre ses mains la paix du monde. »

La belle histoire suivante illustre ce précepte.

Il y a quelques années, un imam et un pasteur du Nigeria se trouvaient de part et d'autre d'un fossé religieux. Chaque partie avait grandement souffert. Pourtant, par le pouvoir guérisseur du pardon, ils ont choisi d'avancer ensemble.

L'imam Muhammad Ashafa et le pasteur James Wuye sont devenus des amis et des partenaires de la paix. Ils ont fondé un centre pour la médiation entre les religions. Ils incitent maintenant d'autres personnes à remplacer la haine par l'espérance. Deux fois nominés pour le prix Nobel de la paix, ils ont récemment reçu le premier prix de la paix du Commonwealth.

Ces anciens ennemis voyagent maintenant côte à côte, rebâtissant ce qui a été détruit. Ils sont des témoins vivants que l'invitation du Sauveur à être des artisans de paix est non seulement possible, mais aussi puissante.

Quand nous découvrons la gloire de Dieu, nous ne sommes « pas enclins à [nous] nuire les uns aux autres, mais à vivre en paix ». Dans nos assemblées et nos collectivités, choisissons de nous voir les uns les autres comme des enfants de Dieu.

Programme d'une semaine pour procurer la paix

Pour résumer, je vous lance une invitation. Pour être un artisan de paix, il faut agir. Qu'allons-nous faire, individuellement, dès demain ? Je vous propose un programme d'une semaine, en trois étapes, pour être des artisans de paix.

Un foyer sans querelles : Quand une dispute commence, arrêtez-vous et reprenez du début

în loc să-i descurajăm.

Împăciuirea în comunitățile noastre

Al treilea loc, împăciuirea în comunitățile noastre. În anii tulburi ai celui de-al Doilea Război Mondial, vârstnicul John A. Widtsoe ne-a învățat: „Singurul mod de a clădi o comunitate pașnică este de a clădi bărbați și femei care iubesc pacea și aduc pacea. Fiecare persoană, prin această doctrină a lui Hristos... ține în mâinile sale pacea [întregii] lumi”.

Următoarea povestire ilustrează frumos acest precept.

Cu mai mulți ani în urmă, doi bărbați – un imam musulman și un pastor creștin din Nigeria – se aflau de o parte și de alta a unei dureroase diviziuni religioase. Fiecare dintre ei suferise profund. Și, totuși, prin puterea vindecătoare a iertării, au ales să meargă împreună pe aceeași cale.

Imamul Muhammad Ashafa și pastorul James Wuye au devenit prieteni și parteneri neașteptați în căutarea păcii. Împreună, au înființat un centru de mediere interconfesională. Acum, dânsii îi învață pe alții să înlocuiască ura cu speranță. Fiind de două ori nominalizați la Premiul Nobel pentru Pace, ei au devenit recent primii laureați ai Premiului pentru Pace al Commonwealth-ului.

Acești foști dușmani călătoresc acum unul lângă altul reconstruind ceea ce a fost distrus, fiind martori vii ai faptului că invitația Salvatorului de a fi împăciuitori nu este doar posibilă – este puternică.

Când vom ajunge să cunoaștem slava lui Dumnezeu, atunci „nu [vom] avea dorința să [ne facem] rău unul altuia, ci să [trăim] în pace”. În congregațiile și comunitățile noastre, fie ca noi să alegem să ne vedem unii pe alții ca fiind copii ai lui Dumnezeu!

Un plan de o săptămână pentru a fi împăciuitori

În încheiere, vă adresez o invitație. Împăciuirea necesită acțiune – care ar putea fi aceasta, pentru fiecare dintre noi, începând de mâine? Veți accepta un plan de o săptămână, în trei pași, pentru a fi împăciuitori?

O zonă acasă în care cearta este interzisă. Când începe cearta, opriți-vă și luați-o de la capăt

avec des mots doux et des attentions aimantes.

Construisez des ponts numériques : Avant une publication en ligne, une réponse ou un commentaire, posez-vous la question : « Vais-je construire un pont ? » Sinon, arrêtez-vous. Ne l'envoyez pas. Répandez plutôt la bonté. Publiez la paix au lieu de la haine.

Réparez et réunissez : Chaque membre de la famille tend la main à une personne avec qui la relation s'est détériorée pour s'excuser, servir, réparer et réunir.

Conclusion

Cela fait plusieurs mois que je me sens indéniablement poussé à transmettre ce message : « Heureux ceux qui procurent la paix. » Pour finir, je voudrais faire part de quelques impressions qui me sont venues pendant cette période.

Être un artisan de paix est une vertu chrétienne. Les artisans de paix sont parfois qualifiés de naïfs ou de faibles par diverses personnes. Pourtant, être un artisan de paix n'est pas une faiblesse, mais une force que le monde ne comprend pas toujours. Être un artisan de paix demande du courage et nécessite des compromis, pas le sacrifice des principes. Un artisan de paix dirige avec le cœur ouvert et non l'esprit fermé. Il approche autrui avec les mains tendues, pas les poings serrés. Être un artisan de paix n'est pas une nouvelle mode. Ce principe a été enseigné par Jésus-Christ lui-même, dans la Bible et dans le Livre de Mormon. Il a depuis été enseigné par les prophètes modernes, depuis les premiers jours du Rétablissement jusqu'à aujourd'hui.

Nous remplissons notre rôle divin d'enfant d'un Père céleste aimant en nous efforçant d'être des artisans de paix. Je témoigne de Jésus-Christ, le Prince de la Paix, le Fils du Dieu vivant, au nom de Jésus-Christ. Amen.

folosind cuvinte bune și făcând fapte bune.

Clădirea unei punți digitale. Înainte de a posta, răspunde sau comentează online, întrebați-vă: „Va clădi acest lucru o punte?” Dacă nu, opriți-vă. Nu trimiteți. În schimb, împărtășiți bunătate. Publicați pace în locul urii.

Remediere și reunire. Fiecare membru al familiei poate căuta o relație tensionată pentru a-și cere scuze, a sluji, a remedia și a reuni.

Concluzie

Au trecut câteva luni de când am simțit îndemnul de netăgăduit care m-a condus la acest mesaj: „Ferice de cei împăciuitori”. În concluzie, permiteți-mi să vă împărtășesc impresii care mi-au pătruns adânc în suflet în această perioadă.

Împăciuirea este o însușire asemănătoare celor ale lui Hristos. Împăciuitorii sunt uneori etichetați drept naivi sau slabi – de toate părțile. Totuși, a fi împăciuitor nu înseamnă a fi slab, ci a fi puternic într-un mod pe care lumea s-ar putea să nu-l înțeleagă. Împăciuirea necesită curaj și compromis, dar nu sacrificarea principiilor. Împăciuire înseamnă să conduci cu inima deschisă, nu cu mintea închisă. Înseamnă să ne apropiem unul de celălalt cu mâinile întinse, nu cu pumnii încheșiți. Împăciuirea nu este un lucru nou, proaspăt scos din tipar. A fost propovăduită de Isus Hristos Însuși, atât celor din Biblie, cât și celor din Cartea lui Mormon. De atunci, împăciuirea a fost propovăduită de profeții din zilele noastre din primele zile ale restaurării până în prezent.

Ne îndeplinim rolul divin de copii ai unui Tată Cereșc iubitor pe măsură ce ne străduim să devenim împăciuitori. Depun mărturie despre Isus Hristos, Cel care este [Domnul păcii], Fiul Dumnezeului celui Viu, în numele lui Isus Hristos, amin.